

دکتر دیوید باوئر، مطالعه استقرایی کتاب مقدس، سخنرانی ۲۹، اول پطرس ۱: ۱-۲

دیوید باوئر و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر دیوید باور در تدریس خود در مورد مطالعه استقرایی کتاب مقدس است. این جلسه ۲۹، اول پطرس ۱: ۱-۲ است.

همانطور که اشاره کردم، می‌خواهیم به تفسیر یکی از متونی که به عنوان یک متن استراتژیک از بررسی کتاب خود شناسایی کرده‌ایم، پردازیم. متنی که انتخاب کرده‌ایم در واقع عبارت مقدماتی است که یک عبارت کلی در ۲ نیز می‌باشد. پطرس، رسول عیسی مسیح، به تبعیدیان پراکنده در پونتوس، گلاطیه، کاپادوکیه، آسیا ۱: ۱، و بیطینی، برگزیده و مقدر شده توسط خدای پدر، و تقدیس شده توسط روح، برای اطاعت از عیسی مسیح، و برای پاشیدن خون او.

بنابراین، سوالی که اینجا به آن پاسخ می‌دهیم این است که معنای عبارت «برگزیده خدا» چیست؟ در یونانی، در واقع «انتخاب‌کنندگان» است که می‌تواند به عنوان برگزیدگان خدا ترجمه شود. این موضوع به کل موضوع، یعنی مسئله الهیاتی «برگزیدگی» مربوط می‌شود. و بنابراین، این یک مسئله الهیاتی جالب نیز هست.

حالا، وقتی به آن سوال نگاه می‌کنیم و به انواع مختلف شواهد، شواهد احتمالی که در موردشان بحث کردیم نگاه می‌کنیم، می‌دانید وقتی داشتیم به روش نگاه می‌کردیم، به نظر من از آن فهرست ۱۶ یا ۱۷ نوع شواهد احتمالی، آنهایی که اینجا بیشترین ارتباط را دارند، تعریف اولیه هستند. البته، این به معنای یک اصطلاح مربوط می‌شود. زمینه همیشه مرتبط است.

باز هم، کاربرد کلمه به معنای اصطلاح مربوط می‌شود. شهادت کتاب مقدس، همیشه می‌توان با اطمینان گفت که اگر بخواهیم از آن عبارت استفاده کنیم، آن شهادت کتاب مقدس مرتبط خواهد بود. و بنابراین، ما آن را یادداشت می‌کنیم.

ریشه‌شناسی، تاریخ شکل‌گیری کلمه، شاید، و تفسیر دیگران همیشه نوعی شواهد مرتبط است. بنابراین، ما با به معنای انتخاب شده را *eklektos* یک تعریف اولیه شروع می‌کنیم. و همانطور که گفتیم، در اینجا کلمه داریم.

بائر-دنکر آن را به عنوان برگزیده، انتخاب کردن، و به عنوان انتخاب یا عالی تعریف می‌کند. حال، این تعریف اساسی است، اینها تعاریف اساسی در بالای مدخل فرهنگ لغت یونانی-انگلیسی بائر-دنکر هستند. توجه کنید وقتی او می‌گوید برگزیده، انتخاب کردن، این بدان معناست که برگزیده در اینجا ممکن است به معنای انتخاب شده، برگزیده شده باشد، با تأکید بر انتخاب کننده و کسی که انتخاب می‌کند.

از سوی دیگر، تا جایی که آنها آن را به عنوان انتخاب یا عالی تعریف می‌کنند، این ممکن است به این معنی باشد که انتخاب در اینجا با تأکید بر خوانندگان و کیفیت آنها مرتبط است. به عبارت دیگر، آنها انتخاب یا عالی هستند. هر وقت این را می‌خوانم، به رفتن به بازار و خرید گوشت فکر می‌کنم.

شما، می‌دانید، گوشت انتخابی درجه یک دارید. این گوشت انتخابی است. بنابراین، او ممکن است در اینجا در مورد کیفیت خوانندگان، انتخاب شما یا عالی بودن آن، اظهار نظر کند.

حداقل این می‌تواند یک استنباط احتمالی از تعریف دوم در باوئر-دنکر باشد. در آنجا، آن را به عنوان برگزیده، انتخاب شده تعریف می‌کند. این نشان می‌دهد که تأکید ممکن است بر جدایی آنها از گروه بزرگتری باشد که از آن انتخاب شده‌اند.

اتفاقاً باوئر-دنکر ریشه‌شناسی این کلمه را اینجا و اینجا، یعنی تاریخچه شکل‌گیری آن، شرح داده است. این به معنای lego به معنای بیرون از، و ek گرفته شده و از دو کلمه یونانی eklektos کلمه در درجه اول از به معنای صحبت کردن، to speak out، صدا زدن یا صحبت کردن گرفته شده است. از این رو، فراخواندن است.

و این بدان معناست که انتخاب در یک، می‌تواند به معنای انتخاب از یک گروه بزرگتر باشد. ما زمان زیادی را صرف تعاریف اولیه یا حتی ریشه‌شناسی نمی‌کنیم. مهم است که به سرعت به سراغ متن برویم زیرا در صورت برابر بودن سایر شرایط، شواهد برگرفته از متن، مهم‌ترین نوع شواهد خواهد بود.

بنابراین، ما با زمینه‌ی اصلی شروع می‌کنیم، و من متوجه می‌شوم که این انتخاب با مقدر شده - انتخاب شده و مقدر شده توسط خدای پدر - مرتبط است. به طور خاص، در یونانی اصلی، مقایسه مطرح است.

برگزیده یا منتخب، کاتا پروگنوسین، بر اساس پیش آگاهی، بر اساس پیش آگاهی خدای پدر. حال، این اصطلاح پیش آگاهی، پروگنوسین، آشکارا به دانستن از قبل اشاره دارد.

و با توجه به اینکه فعل این اسم، اسم پیشگویی، مقدر شده یا طبق، طبق پیشگویی است، این یک اسم است. فعل این اسم بعداً در فصل اول، در آیه 20، در مورد مسیح صحبت می‌شود. او قبل از بنیان جهان مقدر شده بود، پیشگویی شده.

اسم و فعل را با یک کلمه ترجمه کرده است. بنابراین، حتی در ترجمه انگلیسی، ارتباط بین RSV، خوشبختانه خوانندگانی که توسط خدا انتخاب و مقدر شده‌اند و مسیح را می‌بینید، که پیش از بنیان جهان مقدر شده بود اما در پایان زمان به خاطر شما آشکار شد. من به این نکته اشاره کردم که شکل فعل این اسم در ۱:۲۰ به کار رفته است و به دانش خدا قبل از بنیان جهان اشاره دارد، که نشان می‌دهد پیش‌دانی قبل از بنیان جهان ممکن است در اینجا در ۱۱ نیز دخیل باشد.

وقتی این کلمه در مورد خدا به کار می‌رود، اغلب نه تنها به پیشگویی الهی، بلکه به نیت یا اراده الهی، و شاید حتی تقدیر الهی نیز اشاره دارد. با این حال، این متن به صراحت به آنچه خدا از پیش می‌دانست یا مقدر کرده است اشاره نمی‌کند. حال، از همه اینها چه استنباطی می‌توانیم در مورد معنای انتخاب یا برگزیده شدن توسط خدا داشته باشیم؟ این بدان معناست که انتخاب الهی حتی قبل از اینکه خدا جهان را بیافریند، با اراده خدا مطابقت دارد.

این انتخاب الهی، این گزینش الهی، پیش از آنکه خداوند حتی یک مولکول از جهان را بیافریند، با اراده‌ی خداوند مطابقت دارد. حال، عامل این انتخاب، خدای پدر است که توسط خدای پدر برگزیده و مقدر شده است، و پدر بودنش در متن اصلی بر اساس اعمال بخشنده و مهربانش توصیف شده است. توجه کنید که چگونه پطرس در اینجا در آیات ۳، ۱، ببخشید، در آیات ۱، ۳ و آیات بعدی، مفهوم پدر بودن خداوند را بسط می‌دهد.

بنابراین، در آیه ۳ می‌خوانیم: «متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح. به رحمت عظیم او، ما از نو زاده شده‌ایم برای امیدی زنده به واسطه رستاخیز عیسی مسیح از مردگان و برای میراثی که فسادناپذیر بی‌آلایش و ناپژمرده نیست و در آسمان برای شما نگه داشته شده است، که به قدرت خدا از طریق ایمان

، برای نجاتی که آماده است تا در زمان آخر آشکار شود، محافظت می‌شود. «بنابراین، پدر بودن او با عباراتی در متن اصلی، با اعمال بخشنده و مهربانانه او توصیف می‌شود.

بنابراین، استنباطی برای معنای برگزیدگی یا انتخاب شده توسط خدا. این واقعیت که این انتخاب توسط خدا در نقش پدر انجام می‌شود، نه یک انتخاب مکانیکی و دلخواه، بلکه یک انتخاب پویا و شخصی را نشان می‌دهد. همچنین، این بدان معناست که انتخاب یک به یک خدا در تداوم و مکمل ذات او به عنوان پدر است.

با این حال، شما مفهوم برگزیدگی را درک می‌کنید، طبق این شواهد، باید آن را به عنوان بخشنده، مهربان و دوست‌داشتنی درک کرد. حال، ما همچنین توجه داریم که این خوانندگان برای اطاعت برگزیده یا انتخاب برای اطاعت، و وسیله این اطاعت توسط روح القدس بوده است. این هدف، eis hupakoen، شده‌اند انتخاب است، برگزیده برای اطاعت، یا حتی می‌توان آن را به عنوان برگزیده برای اطاعت ترجمه کرد.

این مدرک نشان می‌دهد که این گزینش برای اطاعت یا تقدس است. این به معنای یک گزینش عملکردی است، یعنی گزینش برای عملکرد اطاعت یا عملکرد تقدس. حال، همه ما به متونی می‌رسیم که با دانش زمینه‌ای خاص و مواردی از این دست تفسیر می‌کنیم، و می‌دانید، من هم فرض می‌کنم، و هم می‌دانم، که اساساً دو روش برای درک گزینش در عهد جدید وجود دارد.

یکی از این راه‌ها، می‌توان گفت، فهم آن از دیدگاه رستگاری شناختی یا نجات‌شناختی است. به عبارت دیگر، این گزینش به این مربوط می‌شود که خداوند افراد خاصی را برای تجربه رستگاری برگزیده است، و البته، در نتیجه، افراد دیگر برای تجربه رستگاری برگزیده نشده‌اند. اما راه دوم فهم گزینش، کارکردی است، به عبارت دیگر، شامل انتخاب خداوند است که مردم یا قوم او باید به شیوه‌ای خاص عمل کنند.

و حداقل، به نظر می‌رسد این مدرک در اینجا به آن جهت اشاره دارد. منظور این نیست که آنها برای نجات انتخاب شده‌اند، بلکه آنها برای اطاعت انتخاب شده‌اند، آنها برای اطاعت انتخاب شده‌اند. حال، متن اولیه این خوانندگان را به عنوان تبعیدیان پراکنده، ۱: ۱، و بعداً به عنوان بیگانگان و تبعیدیان، ۲: ۱۱، توصیف می‌کند. عزیزان، از شما به عنوان بیگانگان و تبعیدیان التماس می‌کنم که از شهوات نفسانی دوری کنید.

حال، اگرچه این نامگذاری‌ها به مخاطبان یهودی در دیاسپورا، می‌دانید، پراکنده در سراسر جهان مدیترانه اشاره دارند یا ممکن است اشاره کنند، همانطور که هنگام بررسی داده‌های مختلف در خود کتاب، با اشاره به خوانندگان، زمینه و پیشینه تاریخی دیدیم، می‌توانم بگویم شهادت کتاب مقدس، جایی که بقیه عهد جدید نشان می‌دهد که این کلیساها در غلاطیه، کاپادوکیه، آسیا، بیتینی عمدتاً کلیساهای غیر یهودی بودند، و همچنین پیشینه تاریخی، زمینه و زمینه تاریخی، شهادت کتاب مقدس و پیشینه تاریخی نشان می‌دهد که اینها مسیحیان غیر یهودی بودند که در سرزمین مادری خود زندگی می‌کردند. از این رو، اشاره به تبعیدیان در اینجا ممکن است استعاری باشد. زمینه گسترده‌تر کتاب نشان می‌دهد که آنها به عنوان بیگانگان و تبعیدیان روی زمین، دور از خانه آسمانی واقعی خود زندگی می‌کردند، و این وضعیت تبعید بیگانه به ویژه با این واقعیت مرتبط بود که سبک زندگی آنها باید مطابق با تولد الهی و خانه آسمانی آنها باشد، به طوری که عدالت و تقدس آنها در مقابل شرارت همسایگان‌شان توسط این اصطلاحات در این متن تأکید می‌شود.

توجه داشته باشید که چگونه این متون، به عنوان مثال، به ساختار وجود مسیحی در اول پطرس اشاره می‌کنند. در واقع، همانطور که قبلاً اشاره کردم، موضوع اصلی در اول پطرس هویت مسیحی است و او در آیات ۱: ۳ و ۴ به تشریح ماهیت هویت مسیحی آنها می‌پردازد. متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح به رحمت عظیم او، ما از نو متولد شده‌ایم، برای امیدی زنده از طریق رستخیز عیسی مسیح از مردگان، و

برای میراثی که فسادناپذیر، بی‌آلایش و ناپژمرده نیست، که در آسمان برای شما نگه داشته شده است، که به قدرت خدا از طریق ایمان برای نجاتی که آماده است تا در زمان آخر آشکار شود، محافظت می‌شود.

بنابراین، در مرکز ساختار وجود مسیحی که در اول پطرس بیان شده است، این واقعیت قرار دارد که آنها دوباره متولد شده‌اند، از نو متولد شده‌اند، از خدا متولد شده‌اند، یک تولد الهی جدید، که البته، مبنایی برای امید آسمانی آنهاست. به همین دلیل، آنها به امید بهشت زندگی می‌کنند. به همین دلیل، آنها شهروندی جدیدی دارند.

او این مفهوم شهروندی جدید آنها را در سراسر کتاب بسط می‌دهد. و به همین دلیل، آنها وارث هستند. البته، تولد به معنای پسر بودن است که به معنای ارث بردن است.

بر اساس این تولد تازه از جانب خدا، آنها وارثان خانه‌ای آسمانی هستند. پطرس از آن هویت اساسی مسیحیان نتیجه می‌گیرد که آنها باید تولد الهی جدید خود را تجربه کنند، واقعیت امید آسمانی خود شهروندی جدید خود، و وارث خانه‌ای آسمانی بودن خود را از طریق یک سبک زندگی جدید و متفاوت که از امید سرچشمه می‌گیرد، محقق سازند. در واقع، درک پطرس از ایمان مسیحی، او حداقل درک خود از ایمان مسیحی را در قیاس با یهودیان در تبعید بابل ارائه می‌دهد.

حتی همانطور که یهودیان با وعده امید بازگشت به سرزمین موعود، که در گوش‌هایشان طنین‌انداز بود، به آنجا تبعید شدند، وعده‌ای از هوشع و حزقیال و ارمیا و دیگر پیامبران نیز، به طوری که آنها به امید بازگشت به تبعید بابل بروند، اما البته این فقط بازگشت به نوع زندگی‌ای که همیشه در یهودا داشته‌اند نیست، بلکه نوعی تجربه آخرالزمانی است. به عبارت دیگر، وقتی به سرزمین موعود بازگردند، چیزی شبیه به برکات آخرالزمانی وجود خواهد داشت.

البته ارمیا اصرار داشت که آنها به مدت ۷۰ سال در تبعید خواهند بود و در نهایت هم همینطور شد. و او می‌گوید، در حالی که در تبعید زندگی می‌کنید، به یاد داشته باشید که به بابل تعلق ندارید. شما واقعاً شهروند بابل نیستید.

شهروندی شما در واقع در این سرزمین جدید است که در پایان ۷۰ سال به آن خواهید رسید. با امید به وعده خدا مبنی بر ارث بردن این سرزمین تازه نجات یافته زندگی کنید. و این دقیقاً همان شیوه‌ای است که مسیحیان روی زمین دارند.

آنها باید خود را بیگانه و تبعیدی بدانند، همانطور که یهودیان در بابل بیگانه و تبعیدی بودند. و این در واقع به معنای زندگی در امید است. و زندگی در امید پیامدهای اخلاقی دارد.

اگر در بابل نه به عنوان شهروندان بابل، نه به عنوان افرادی که واقعاً به آنجا تعلق دارند، بلکه به عنوان شهروندان یک خانه جدید زندگی کنید، از نوعی فرهنگ‌زدایی که از زندگی در مکانی که هویت خود را در آن ریشه دوانده‌اید، ناشی می‌شود، اجتناب خواهید کرد. هویت شما به این خانه جدیدی که به آن خواهید رفت تعلق دارد و شما در پرتو آن زندگی می‌کنید. همانطور که گفتم، به نظر می‌رسد که این همان چیزی است که در آنجا دخیل است.

حال، اگر واقعاً چنین باشد، این نشان می‌دهد که انتخاب شدن به معنای بیگانه شدن است. آنها برای تبعید شدن انتخاب شده‌اند. اتفاقاً دقیقاً همین‌طور است که در یونانی خوانده می‌شود.

من قصد دارم آیه ۱ را به معنای واقعی کلمه از متن اصلی ترجمه کنم. پطرس، رسول عیسی مسیح، خطاب به تبعیدیان برگزیده پراکنده. بنابراین، از نظر نحو جمله یونانی در ۱:۱، «برگزیده» یا «برگزیده» در واقع، تبعیدیان را توصیف می‌کند، که اتفاقاً نشان می‌دهد که باز هم، هدف از انتخاب آنها فقط اطاعت نیست بلکه آنها برای تبعید نیز انتخاب شده‌اند.

اما البته، ممکن است به همان چیزی که ما اشاره کردیم، منجر شود. بنابراین، این فقط به این معنی است که انتخاب شدن به معنای بیگانه شدن است. خدا آنها را برگزیده است که به عنوان تبعیدی عمل کنند.

این به معنای زندگی مقدسی است که با تولد الهی آنها در خانه آسمانی‌شان مطابقت دارد. باز هم، این به معنای یک انتخاب عملی است، انتخابی برای زندگی مقدس و جدایی اخلاقی. حال، اشارات مکرری در کتاب وجود دارد، و در اینجا ما فراتر از متن اصلی به متن گسترده‌تر کتاب می‌رویم.

متوجه می‌شویم که در کتاب، اشارات مکرری به قوم خدا و تلاش‌های مکرری برای مرتبط کردن این مسیحیان با قوم خدا در عهد عتیق وجود دارد. البته، در آیه ۱:۱، تبعیدیان پراکنده، این قوم اسرائیل به عنوان یک نوع زبان کامل است. پاشیده شدن با خون، ۱:۱، برگزیده و مقدر شده توسط خدای پدر و تقدیس شده توسط روح برای اطاعت از عیسی مسیح و پاشیده شدن با خون او.

اما این عبارت مستقیماً از خروج ۲۴:۸ آمده است. از طریق پاشیدن خون بر مردمی که در دامنه‌های سینا بودند، آنها قوم خدا شدند. پاشیدن خون آنها را قوم خدا کرد. پاشیدن خون بر تمام قوم بود و در آن زمان بود که تمام قوم، قوم خدا شدند.

همچنین، در ۱:۱۶، به تقدس فراخوانده شده است، همانطور که او شما را مقدس خوانده است، در تمام رفتار خود مقدس باشید، زیرا نوشته شده است، و سپس، البته، از لاویان ۱۹:۲ نقل قول می‌کند، شما مقدس خواهید بود زیرا من مقدس هستم. من به لاویان ۱۱:۴۴ و ۴۵ اشاره کردم، اما همانطور که در لاویان ۱۹:۲، نیز آمده است، و این واقعاً نشانگر مرز اساسی قوم اسرائیل بود. مردم به طور کلی، نه فقط افراد اسرائیلی بلکه مردم به طور کلی، به تقدس فراخوانده شدند، تا در میان مردم جهان، در میان ملت‌های جهان، مردمی متفاوت باشند.

در آیه ۲:۵، او از آنها به عنوان کاهنان مقدس یاد می‌کند، اما شما نژاد برگزیده ما، کاهنان سلطنتی، ملت مقدس، قوم خود خدا هستید که قربانی‌های روحانی تقدیم می‌کنید. حال، این مفهوم قوم کاهنان بودن در واقع در مورد اسرائیل، قوم اسرائیل به عنوان یک کل، در خروج ۱۹:۶ گفته شده است. و البته، دوباره بیگانگان و تبعیدیان، و او در آیه ۳:۶ از آنها به عنوان فرزندان سارا یاد می‌کند. نکته اینجاست که شما در سراسر کتاب بر قوم بودن تأکید دارید. تمرکز در اول پطرس بر مسیحیان به صورت فردی نیست، نه اینکه این موضوع بی‌ربط باشد یا اینکه او به آن بی‌توجه باشد، اما به طور کلی، تمرکز این کتاب بر کلیسا به عنوان یک کل است، در مقایسه با اسرائیل در عهد عتیق.

تأکید شدیدی بر گروه‌بندی وجود دارد. حال، همه اینها چه چیزی در مورد معنای انتخاب توسط خدا می‌گوید؟ این نشان می‌دهد که این انتخاب ممکن است انتخاب افراد نباشد، بلکه انتخاب کل جامعه ایمانی یعنی کلیسا، باشد. به عبارت دیگر، اگر تأکید گروه‌بندی را در سراسر اول پطرس در نظر داشته باشید و آن را به آنچه او در اینجا در ۱:۱ و ۲ می‌گوید، وقتی می‌گوید انتخاب شده، اعمال کنید، ممکن است منظور او این باشد که کلیسا انتخاب شده است.

بنابراین، تمرکز ممکن است نه بر انتخاب افراد، بلکه بر انتخاب کل بدن باشد. حال، فراتر از آن، از نظر متن کتاب، متوجه می‌شویم که در ۲:۹، همین کلمه، یعنی «یککتوس»، توسط خوانندگان استفاده می‌شود، جایی

که او آنها را به عنوان یک نژاد برگزیده توصیف می‌کند. اما شما یک نژاد برگزیده، یک کهنات مقدس، یک کهنات سلطنتی، یک ملت مقدس، قوم خود خدا هستید.

بنابراین، توجه داشته باشید که در اینجا، در جای دیگری که کلمه برگزیده ذکر شده است، او در مورد وجود یک نژاد برگزیده با اشاره به کاهنان، ملت و پیروی از قوم صحبت می‌کند. از این رو، کلمه برگزیده در اینجا برای اشاره به بدنه سازمانی استفاده شده است، نه برای افراد. استنباط برای ۱: ۱ نشان می‌دهد که انتخاب ممکن است انتخاب افراد نباشد، بلکه انتخاب کل کلیسا باشد ۱:۱.

به عبارت دیگر، ممکن است خدا کلیسا را برگزیده باشد تا از هر گروه دیگری در جهان متفاوت باشد و به ویژه با وضعیت تبعیدی آن از یک سو و اطاعت از سوی دیگر مشخص شود. حال، در فصل ۲، آیات ۴، ۶ و ۹ گفته می‌شود که عیسی برگزیده شده است. به یاد داشته باشید، این کلمه‌ای که اکنون به کار رفته است، هیچ ارتباطی با کاربرد شما ندارد، بلکه در واقع به زمینه مربوط می‌شود، زیرا همه شواهد از هر نوع در کتاب، ذیل زمینه قرار می‌گیرند.

بنابراین، این مربوط به ظهور همین کلمه در جای دیگری از رساله اول پطرس است، و در باب ۲، آیات ۴، ۶ و به عیسی مسیح نسبت داده شده است، جایی که گفته می‌شود او برای انجام وظیفه به عنوان سنگ زنده ۹ برگزیده شده است. به آیه ۲:۴ توجه کنید: به سوی او بیاوید، به سوی آن سنگ زنده که مردم آن را رد کرده‌اند، اما در نظر خدا برگزیده است، کلام شما آنجاست و گرانها. و مانند سنگ‌های زنده، خودتان را در خانه‌ای روحانی بنا کنید، تا کهنات مقدس باشید، تا قربانی‌های روحانی مقبول خدا را از طریق عیسی مسیح تقدیم کنید.

زیرا در کتاب مقدس آمده است: «اینک، من در صهیون سنگی می‌گذارم، سنگی زاویه‌ای، برگزیده و گرانها. و.» هر که به او ایمان آورد، شرمنده نخواهد شد. بنابراین، برای شما که ایمان دارید، او گرانهاست.

اما برای کسانی که ایمان ندارند، همان سنگی که سازندگان رد کردند، سر زاویه و سنگی شده است که آنها را خواهد لغزاند، صخره‌ای که باعث سقوط آنها خواهد شد. سپس او در ۲:۹ ادامه می‌دهد و می‌گوید: «اما شما یک نژاد برگزیده هستید. مسیح برگزیده است، و اکنون آن را به برگزیده بودن خواندگانش، یعنی مردم، پیوند می‌دهد.»

بنابراین، همانطور که در فصل ۲، آیات ۴، ۶ و ۹ می‌گوییم، گفته می‌شود که عیسی برای وظیفه خدمت به عنوان سنگ زنده برگزیده شده است، که در واقع در این زمینه به این معنی است که او وسیله‌ای برای نجات کسانی است که ایمان می‌آورند و وسیله‌ای برای محکومیت کسانی است که ایمان نمی‌آورند. در این متن مقایسه‌ای بین دعوت عیسی و دعوت و انتخاب قوم خدا وجود دارد. بنابراین، ویژگی انتخاب مسیح ممکن است به انتخاب مسیحی نیز مربوط باشد.

استنباط برای آیه ۱:۱، این نشان می‌دهد که همانطور که انتخاب مسیح عملی است، یعنی برای یک وظیفه انتخاب شده است، تا به عنوان سنگ زنده، وسیله نجات و وسیله محکومیت عمل کند، انتخاب مسیحیان در آیه ۱:۱ نیز می‌تواند عملی باشد، یعنی برای یک وظیفه یا برای یک خدمت انتخاب شده است. فراتر از آن، از نظر زمینه وسیع‌تر کتاب، از آنجایی که یک رابطه مفهومی و منطقی بین انتخاب شدن توسط خدا و فراخوانده شدن توسط خدا وجود دارد، و از آنجایی که انتخاب شدن و فراخوانده شدن به صراحت در آیه به هم مرتبط شده‌اند، اما شما یک نژاد برگزیده، یک کاهن سلطنتی، ملت مقدس، قوم خود خدا هستید ۲:۹ تا اعمال شگفت‌انگیز او را که شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیز خود فراخوانده است، اعلام کنید. به ارتباط بین برگزیده شدن و فراخوانده شدن توجه کنید.

، و از آنجایی که ایده فراخوانده شدن، کالئو، توسط خدا، در این کتاب تکرار زیادی دارد، همانطور که دیدیم بررسی چگونگی به کارگیری مفهوم فراخوانده شدن در این کتاب می‌تواند مفید باشد. در اول پطرس، فراخوانده شدن تقریباً همیشه به یک عملکرد، یک نوع زندگی یا یک نوع خدمت مربوط می‌شود. به عنوان مثال، در فراخوانده شدن به تقدس، به ۱:۱۴ توجه کنید، دوباره ۱:۱۴ و ۱:۱۵، به عنوان فرزندان مطیع، با ۱:۱۵ هوس‌های جهل سابق خود مطابقت نداشته باشید، بلکه مانند کسی که شما را خوانده است مقدس باشید.

در تمام رفتار خود مقدس باشید، زیرا نوشته شده است که شما مقدس خواهید بود، زیرا من مقدس هستم به تقدس فراخوانده شده‌ام، و همچنین فراخوانده شده‌ام تا به ناحق رنج بکشم. به 2:20 و 2:21 توجه کنید، زیرا چه افتخاری دارد اگر وقتی کار بدی می‌کنید و به خاطر آن کتک می‌خورید، آن را تحمل کنید؟ اما اگر وقتی کار نیک می‌کنید و به خاطر آن رنج می‌کشید، آن را تحمل کنید، رضایت خدا را دارید، زیرا برای این فراخوانده شده‌اید. زیرا مسیح نیز برای شما رنج کشید و الگویی برای شما گذاشت تا در جای پای او قدم بردارید، بنابراین، فراخوانده شده است تا به ناحق رنج بکشید.

و سپس ۳:۹، فراخوانده شده است که بدی را با خوبی پاسخ دهید. بدی را با بدی و دشنام را با دشنام پاسخ ندهید، بلکه برعکس، برکت بخواهید، زیرا برای این فراخوانده شده‌اید تا برکت بیابید. بنابراین، این بدان معناست که انتخاب ۱:۱ کاربرد است، برگزیده شده تا مقدس باشد، و شاید همچنین برای رنج بردن به ناحق و پاسخ دادن به خوبی با بدی.

ضمناً، به طور کلی، در عهد جدید، رابطه بین برگزیده شدن، انتخاب شدن و فراخوانده شدن این است که انتخاب شدن، البته، با یک تصمیم الهی مرتبط است؛ فراخوانده شدن با اجرای آن تصمیم توسط خدا مرتبط است. خدا افراد را در تصمیمی که برای آنها گرفته است، قرار می‌دهد. با این حال، اکنون نیز باید بگوییم که در رابطه با این موضوع فراخوانده شدن، از سوی دیگر، دو متن وجود دارد که ممکن است فراخوانده شدن را به تجربه نجات، هم نجات فعلی و هم نجات آینده، مرتبط کند.

من در اینجا به آیات ۲:۹ و ۱۰ اشاره می‌کنم. اما شما نسل برگزیده، کاهنان سلطنتی، ملت مقدس، قوم خاص خدا هستید تا کارهای شگفت‌انگیز او را که شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیز خود فراخوانده است، اعلام کنید. حال به آیه ۱۰ توجه کنید.

زمانی شما قوم خدا نبودید، اما اکنون قوم خدا هستید. زمانی رحمتی دریافت نمی‌کردید، اما اکنون رحمتی دریافت کرده‌اید. در اینجا می‌توان گفت که آنها فراخوانده شده‌اند تا رحمتی دریافت کنند، و بنابراین، برای دریافت رحمت برگزیده شده‌اند.

این مربوط به نجات کنونی است. اکنون شما رحمت یافته‌اید، اما در ۵:۱۰ نیز چنین است. و پس از آنکه اندکی رنج کشیدید، خدای همه فیض‌ها که شما را به جلال ابدی خود در مسیح فراخوانده است، خود شما را احیا، تثبیت و تقویت خواهد کرد. این نشان می‌دهد که به نجات آینده فراخوانده شده‌اید. بنابراین این دو اشاره به فراخوانده شدن ممکن است دلالت بر این داشته باشد که انتخاب ۱:۱، انتخاب برای وضعیت یا تجربه نجات است، چه در زمان حال، ۲:۹ و ۱۰، و چه در نجات آینده، ۵:۱۰. از سوی دیگر، ۲:۹ ممکن است به اطاعت یا پارسایی اشاره داشته باشد.

باز هم، با توجه به متن مستقیم آیه ۲:۹، او در اینجا می‌گوید که می‌توانید اعلام کنید، تا بتوانید کارهای شگفت‌انگیز کسی را که شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیز خود فراخوانده است، اعلام کنید. کل این مفهوم اعلام کارهای شگفت‌انگیز، و به ویژه آنچه که او در ادامه درباره کسی که شما را از تاریکی به نور فراخوانده است می‌گوید، ممکن است به زندگی‌ای مربوط باشد که می‌توان گفت نوع جدیدی از زندگی را اعلام می‌کند.

تاریکی و نور اغلب از نظر اخلاقی به کار می‌روند، زندگی در تاریکی زندگی گناه است، زندگی در نور زندگی در پارسایی.

یعنی اعلام اعمال شگفت‌انگیز او که شما را فراخوانده است، تا جایی که زندگی نورانی و پارسایی را در مقابل زندگی تاریکی سپری می‌کنید. و آیه ۱۰:۵ ممکن است شامل فراخوانی برای پارسا و مطیع ماندن و در نتیجه واجد شرایط جلال یافتن باشد، که اگر این متون را به این شکل بخوانید، به این معنی است که گزینش برای عملکرد تقدس و اطاعت است. بنابراین، ما در اینجا از طریق زمینه بحث کرده‌ایم و متوجه می‌شویم که زمینه به این نتیجه اشاره دارد که انتخاب با طرح و هدف خدا برای عملکرد کلیسایش مرتبط است.

خداوند از پیش از بنیان جهان مقدر کرده است که قومش مطیع و مقدس باشند، که از نظر اخلاقی از فرهنگ شیطانی اطراف، مانند بیگانگان در سرزمینی بیگانه، جدا شده است. با این حال، برخی شواهد زمینه‌ای به برگزیدگی برای مقام و تجربه نجات اشاره دارند. اکنون، به شواهدی از کاربرد کلمات در عهد جدید در اینجا می‌پردازیم.

واژه «اکلکتوس» در بقیه عهد جدید چگونه استفاده می‌شود؟ در اینجا چندین بار تکرار شده است و من قصد ندارم برای بررسی همه آنها وقت بگذارم، اما می‌خواهیم به طور خاص به یک متن در اینجا نگاه کنیم، و آن رومیان ۹ تا ۱۱ است، جایی که پولس بارها از این نوع زبان استفاده می‌کند. ما مشاهدات زیر را در مورد واژه اکلکتوس «یا» برگزیده «در رومیان ۹ تا ۱۱ انجام می‌دهیم. تمرکز اینجا بر انتخاب یک قوم است»

مسئله‌ای که در طول فصل‌های ۹ تا ۱۱ مطرح می‌شود، بر اساس مفهوم پولس، که او بر آن اصرار داشته است، یعنی توجیه از طریق ایمان، به این موضوع مربوط می‌شود که قوم خدا چه کسانی هستند؟ ما اغلب توجیه را به صورت فردی، نجات فردی در نظر می‌گیریم، اما کل آموزه توجیه پولس برای مردم اهمیت دارد همچنین از نظر اینکه چه افرادی توجیه می‌شوند، یک بُعد جمعی قوی در آن وجود دارد. و پولس در اینجا مشکلی دارد که در ابتدای فصل ۹ آن را بیان می‌کند، زیرا او با دو قوم خدا روبرو است.

اسرائیل، قوم اسرائیل، البته همیشه قوم خدا بوده است. پولس ادامه می‌دهد و می‌گوید که دعوت و عطایای خدا بدون توبه هستند، پس شما بفرمایید. اما از سوی دیگر، اگر آنچه او در مورد توجیه از طریق ایمان گفته است درست باشد، آنگاه این نشان می‌دهد که قوم خدا در واقع کسانی هستند که ایمان دارند، یعنی کلیسا مترادف با قوم اسرائیل نیست، دو قوم خدا، اما واقعاً نمی‌توانید دو قوم خدا داشته باشید.

و بنابراین، او سه فصل بعدی را صرف تلاش برای حل همه این موارد می‌کند، اما تأکید در طول فصل به وضوح بر این است که قوم خدا چه کسانی هستند؟ آیا منظور قوم اسرائیل است یا کلیسا، قوم ایمان به مسیح؟ همچنین، در اینجا انتخاب این است که چه کسی به عنوان قوم خدا در جهان عمل خواهد کرد، و او همچنین از واژه اکلکتوس یا انتخاب یا گزینش، از نظر روش، استفاده می‌کند. به عبارت دیگر، خدا انتخاب کرده است که چه کسی قوم او باشد و چه کسی قوم او نباشد. او انتخاب کرده است که چه کسی قوم او باشد و چه کسی قوم او نباشد، نه بر اساس اعمال شریعت یا نسب، بلکه بر اساس ایمان.

یعنی، خدا روشی را برای تعیین اینکه چه کسی قوم او خواهد بود و چه کسی نخواهد بود، انتخاب کرده است و آن ایمان است، نه اعمال شریعت و نسب نژادی. با این حال، عبارات خاصی در اینجا، به ویژه در آیات ۹:۹ تا ۲۴، آمده است که می‌توان آنها را به عنوان آموزه انتخاب بی‌قید و شرط افراد برای رستگاری درک کرد. او به هر که بخواهد رحم می‌کند و هر که را بخواهد طرد می‌کند.

این ممکن است نشان دهد که اول پطرس ۱:۱ شامل انتخاب بی‌قید و شرط افراد برای رستگاری است، بنابراین می‌بینید که در اینجا شواهدی دارید که می‌تواند در این متن به هر دو صورت باشد. و بنابراین ما این کار را با سایر متون عهد جدید انجام می‌دهیم. در عهد عتیق، اکلکتوس همان سپتوگینتا است

کلمه «اکلیکتوس» در ترجمه اصطلاحات مختلف عبری به کار رفته است. این کلمه به طور مشخص در ترجمه سبعینیه برای قوم اسرائیل به عنوان جامعه‌ای که توسط خدا فراخوانده یا برگزیده شده‌اند تا قوم او باشند و در نتیجه اهداف رستگاری‌بخش او را در جهان تحقق بخشند، به کار رفته است. هدف او خدمت و هدف او تقدس است.

این واقعاً نشان می‌دهد که انتخاب ذکر شده در اول پطرس ۱:۱ در ادامه انتخاب قوم اسرائیل است. این نشان‌دهنده انتخاب جامعه برای ایفای نقش قوم خدا است که با رستگاری و خدمت مشخص می‌شود. البته درست است، درست است که در عهد عتیق، صحبت از اسرائیل به عنوان قوم برگزیده خدا، شامل عنصر نجات نیز می‌شود.

نجات قوم از دشمنانشان و امثال آن، و همچنین یک هدف، هدف رستگاری که خداوند برای اسرائیل در سراسر ملل جهان در نظر دارد.

بنابراین، به طور خلاصه، کاربرد واژه، وزن شواهد حاصل از کاربرد کتاب مقدس در اینجا به سمت درک کارکردی از گزینش است که به گزینش برای تقدس و اطاعت به عنوان وظایف قوم خدا و وسیله‌ای که از طریق آن اهداف خدا در جهان محقق می‌شود، اشاره دارد. با این حال، برخی شواهد از کاربرد واژه نیز به گزینش افراد برای رستگاری اشاره دارد.

از نظر شهادت کتاب مقدس، می‌توانیم چندین کار در اینجا انجام دهیم، اما کاری که من انتخاب کرده‌ام این است که به یک مفهوم مرتبط توجه کنم، و آن مفهوم تقدیر ازلی است. و البته می‌خواهم، ما وقت نمی‌گذاریم که به همه این قسمت‌ها نگاه کنیم، اما می‌خواهم توجه شما را به یکی از آنها جلب کنم، و آن رومیان ۸:۲۹ است. برای کسانی که از قبل می‌شناخت، او همچنین از پیش مقدر کرد که به تصویر پسرش تبدیل شوند، تا او نخست‌زاده در میان برادران بسیار باشد.

حال، در اینجا توجه داریم که این در واقع شامل تقدیر الهی برای شبیه شدن به تصویر پسرش است. این موضوع تقدیر الهی در این متن است. تقدیر الهی برای شبیه شدن به تصویر پسرش، که البته در واقع به معنای شبیه پسرش بودن است.

و اگر در واقع، او از این مفهوم به صورت اخلاقی استفاده می‌کند، حداقل یکی از راه‌های درک آن همین است؛ این به معنای تقدیر الهی برای تقدس است و دوباره نشان می‌دهد که انتخاب اول پطرس ۱:۱ برای تقدس و موارد مشابه است. و ما این کار را با بررسی تعدادی از متون دیگر در عهد جدید، از نظر شهادت کتاب مقدس، انجام داده‌ایم. اکنون، در نهایت به تفسیر دیگران می‌رسیم.

اشاره کردم که بررسی تفاسیری که نمایانگر دوره‌های مختلف کلیسا هستند مفید است، و البته، دلیلی وجود دارد که فکر کنیم جان کالوین در این متن، حرف جالبی در مورد انتخاب خواهد داشت. به گفته جان کالوین در تفسیر خود بر این متن، این انتخابی برای رستگاری است و او آن را بر اساس عبارت پطرس، بر اساس پیشدانی خدا، بیان می‌کند. کالوین این پیشدانی را علت انتخاب می‌داند، اما همانطور که دیدیم، دستورالعمل یونانی نشان می‌دهد که این دلیل چندان مقایسه‌ای نیست.

کالوین، که بر اساس علم پیشین خدای پدر از پیش شناخته شده است، بدون ارائه مدرکی فرض می‌کند که علم پیشین شامل حکمی قطعی است نه نقشه یا هدف. و همچنین توجه داریم که کالوین در تفسیر خود در مورد این متن، حالت مفعولی خدای پدر را نادیده می‌گیرد. فهمیدن، و تأکید می‌کنم فهمیدن در تفسیرهای او در اینجا، برای کالوین به طور کلی معمول نیست، اما در تفسیرهای او در مورد این متن، فهمیدن نقش خدا به عنوان یک نیروی از راه دور به جای شخصی که در یک رابطه شخصی پویا با انسان‌ها عمل می‌کند، واقعاً به این معنی است که، البته، کاری که ما انجام می‌دهیم تعامل با تفسیر است.

استدلال‌های کالوین برای انتخاب افراد برای رستگاری، شاید بر اساس مطالعه مستقیم خود ما از متن مشکل‌ساز باشد و بنابراین، نمی‌تواند این تصور را که انتخاب در اول پطرس ۱.۱، انتخابی برای عملکرد تقدس یا اطاعت از سوی قوم خداست، تضعیف کند. من ممکن است در تاریخ تفسیر، به کسانی که در سنت کالوینیستی هستند اشاره کنم، نه در مورد خود کالوین. ما اینجا از کالوین نام بردیم، اما کالوینیست‌هایی که مفهوم انتخاب بی‌قید و شرط افراد برای رستگاری را می‌پذیرند، آن را در عهد جدید می‌یابند، تمایل ندارند آن را در این متن پیدا کنند، تمایل ندارند این متن را به آن شکل خاص بخوانند، اگرچه آن را در سایر متون عهد جدید می‌بینند. به طور کلی، حداقل در تحقیقات من، این مورد در تاریخ تفسیر صادق بوده است.

من به تعدادی از مفسران دیگر در اینجا اشاره کردم. اجازه دهید فقط به چند نفر از آنها اشاره کنم. ای. جی. سلوین، تفسیر خوبی دارد، تفسیر بریتانیایی که درست پس از جنگ جهانی دوم نوشته شده است، همچنان یکی از بهترین‌ها در مورد اول پطرس است.

او می‌گوید اشاره می‌کند که گزینش، ویژگی قوم اسرائیل به عنوان یک کل بوده و اکنون به کلیسای مسیحی منتقل شده است؛ او به بند ۲.۹ اشاره می‌کند. ما در اینجا با استفاده از شواهدی از عهد عتیق و خود رساله خاطرنشان می‌کنیم که این گفته، مطالعه مستقل ما را تأیید می‌کند که اکلکتوس شامل جایگاه کلیسا به عنوان یک کل است - یکی دیگر از تفاسیر بسیار خوب لنارد گوپلت آلمانی. او می‌گوید، با توجه به مفهوم پراکندگی دغدغه، گزینش برای جدایی از محیط دنیوی است که این تبعیدیان از بهشت خود را در آن یافتند.

باز هم، استنباط نشان می‌دهد که دغدغه، جمعی، کلیسا به عنوان یک کل و اخلاقی است و به زندگی‌ای مغایر با محیط بت‌پرست اطرافشان فراخوانده شده‌اند. تفسیر بسیار خوب دیگری در مجموعه هرمنیاس توسط در عهد عتیق به جایگاه ویژه اسرائیل به عنوان قوم خدا اشاره دارد elekt پل اختمایر. او می‌گوید اصطلاح

این نقش اکنون توسط کلیسا بر عهده گرفته شده است. او، همانطور که اشتمایر اشاره می‌کند، خاطرنشان می‌کند که انتخاب کلیسا از انتخاب مسیح پیش از بنیان جهان گرفته شده است. حال، نکته‌ای وجود دارد که ما از آن غافل شدیم.

البته من به ارتباط بین برگزیده و مقدر شده توسط خدا در باب ۱.۲ و مسیح که قبل از بنیان جهان در باب مقدر شده بود، اشاره کردم، اما به نظر من، اشتمایر از این ارتباط نتیجه مفید و معتبری می‌گیرد و آن ۱.۲۰ انتخاب است، برگزیده شدن مسیحیان از انتخاب شدن مسیح ناشی می‌شود، اینکه مسیح برگزیده‌ی تمام عیار است، و تا جایی که ما هستیم، به تعبیر پولسی، همانطور که در مسیح هستیم، تا جایی که به مسیح در سرنوشت او می‌پیوندیم. این مقایسه بین سرنوشت مسیح و سرنوشت مسیحیان را به خاطر داشته باشید. تا جایی که در زبان اول پطرس، ما به سوی او، به سوی آن سنگ زنده می‌آییم، و مانند سنگ‌های زنده در یک خانه‌ی معنوی ساخته می‌شویم، در انتخاب او سهیم هستیم.

به عبارت دیگر، ما در مسیح برگزیده هستیم، برگزیده. اشتمایر به درستی بر اساس زمینه، برگزیده شدن کلیسا را با برگزیده شدن مسیح مرتبط می‌کند. کلیسا برگزیده است و نقشی را که در ابتدا به اسرائیل داده شده بود، تا جایی که یک کلیسا در مسیح است، ایفا می‌کند.

خب، من به چندین، واقعاً تعداد زیادی تفسیر در مورد تاریخ تفسیر نگاه کرده‌ام، اگرچه لازم است به یک یا دو مورد هم نگاه کنم، اما خیلی درگیرش شدم. تاریخ تفسیر معمولاً از نتیجه مطالعه مستقل ما پشتیبانی می‌کند و نشان می‌دهد که اکثر محققان می‌گویند که اکلکتوس به انتخاب کلیسا به عنوان یک کل برای زندگی ای که با تقدس و اطاعت مشخص می‌شود، اشاره دارد. بنابراین، ما در اینجا دو احتمال داریم که از استنباط‌هایمان می‌بینیم.

اول اینکه معنای فراخوانده شدن و برگزیده شدن در ۱:۱، فراخوانی از جانب خدا، توسط خدا، از کلیسا جامعه مسیحی، برای عملکرد تقدس است که شامل اطاعت از اهداف و اراده خدا می‌شود، و البته می‌توانیم، تمام شواهد آن را دوباره بیان کنیم، اما شما این را از استنباط‌های مختلف بالا به یاد دارید. از سوی دیگر استنباط‌های خاصی وجود دارد که نشان می‌دهد معنای «خوانده شده» و «برگزیده» در آیه ۱:۱، انتخاب افراد توسط خدا برای نجات یا محکومیت است، و می‌توانیم شواهد موجود را در آنجا ذکر کنیم، اما وقتی به شواهد نگاه می‌کنم و آنها را بر اساس استنباط‌هایم می‌سنجم، به نظرم می‌رسد که، و ممکن است اشتباه کنم، من نمی‌گویم که این حقیقت است و شما لزوماً باید به آن اعتقاد داشته باشید، و اگر با من موافق نیستید اشتباه می‌کنید، اما من فقط دارم نشان می‌دهم که چگونه می‌توانیم فرآیند تفسیر متنی مانند این را انجام دهیم، و کاری که من با آن انجام دادم، امیدوارم به روشی شفاف، اما حداقل وقتی شواهد را می‌سنجم، به هستند، بنابراین با پاراگرافی نتیجه‌گیری می‌کنم که در آن تفسیر را A نظرم می‌رسد که بیشتر شواهد در سمت جمع‌بندی می‌کنم. معنای فراخوانده شده و برگزیده در ۱:۱ این است که خدا هدفی برای کلیسای خود دارد هدفی که مدت‌ها پیش، حتی در شوراهای ابدی قبل از خلقت، آن را تعیین کرد، که اتفاقاً نشان می‌دهد که خدا چقدر این را جدی می‌گیرد، اینکه کلیسا باید مقدس باشد، یعنی اساساً شبیه خدا، اما اساساً متفاوت از همه گروه‌ها و انجمن‌های دیگر، و اینکه این تفاوت شامل شخصیت اساسی است، که در ۱:۱۵ بیان شده است همانطور که او که شما را فراخوانده مقدس است، خود در تمام رفتار خود مقدس باشید، زیرا نوشته شده است، مقدس باشید زیرا من مقدس هستم، شامل شخصیت اساسی و بیان آن در تصمیمات روزمره زندگی است، که البته در تکرار این زبان فراخواننده منعکس می‌شود، به عنوان مثال، در تحمل صبورانه رنج است. ناعادلانه و نیکی کردن به ستمگران به جای نفرین کردن آنها.

وسیله‌ای که از طریق آن این گزینش برای تقدس کاملاً متمایز تحقق می‌یابد، تولدی تازه است که از یک سو منجر به این می‌شود که مسیحیان فرزندان خدا و مانند خدا باشند و از سوی دیگر برخلاف تمام ترجیحات فرهنگی فراگیر. الگوی این گزینش برای تقدس کاملاً متمایز، رسماً اسرائیل در دوره عهد عتیق و از سوی دیگر عیسی مسیح است که برگزیده تمام عیار است. عامل این گزینش برای تقدس کاملاً، همانطور که در اینجا در این زمینه می‌گوید، روح القدس است که این کار تقدیس‌کننده را به عنوان تجلی رحمت واسعه پدر انجام می‌دهد.

به لطف رحمت عظیم او، ما از طریق رستاخیز مسیح از مردگان و به عنوان مجرای برای تأثیرات مداوم در زندگی کلیسای مسیح، کار فداکارانه و پاشیدن خون او، از نو به امیدی زنده متولد شده‌ایم. خب، این هم از این ادامه می‌دهیم و از اینجا شروع می‌کنیم.

من دکتر دیوید باور هستم در تدریسش در مورد مطالعه استقرایی کتاب مقدس. این جلسه ۲۹، اول پطرس ۱: ۱-۲ است.